

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 27 april 1929 kl. 1 e. m.

*Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande, nr 7,
med anledning av väckt motion angående upphävande av
viss för Älvsborgs län gällande begränsning av mark-
ägares rätt till mulbete.*

I en inom andra kammaren väckt och till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 308, ha herrar *Ryberg* och *Lindgren* hemställt, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om sådan tillämpning av stängselförordningens § 5 mom. 3, att den ytterligare begränsning av markägares rätt, som skett genom kungörelsen 15 januari 1926 angående Älvsborgs län, upphäves.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

I första kammaren har herr *Johan Johansson* väckt en likalydande motion, nr 159, vilken hänvisades till denna kammarens andra tillfälliga utskott, som med anledning därav avgivit utlåtande, nr 4. Detta utlåtande innehåller bl. a. en historik över frågan, till vilken historik utskottet anser sig kunna hänvisa.

Första kammarens utskott har infordrat yttrande över motionen från länsstyrelsen i Älvsborgs län, länets landsting, båda hushållningssällskaps förvaltningsutskott och skogsvårdsstyrelse. I samtliga yttranden avstyrktes motionen. — Enligt införskaffade uppgifter angående anhängiggjorda mål rörande överträdelser av kungörelsen den 15 januari 1926 framgår, att åtal i fem fall förekommit och att därvid svaranden i tre fall blivit fälld. — I 77 fall ha till länsstyrelsen inkommit överenskommelser om undantag från kungörelsens bestämmelser.

Första kammarens utskott anför, att anledningen till 1926 års kungörelse var att främja skogsåterväxten å de ohägnade skogsmarkerna i länet, och vidare att delägarna i dylik mark kunna, om de äro eniga, överenskomma om fortsatt betning samt att, om enighet ej nås, område, vilket tillhör delägare, som ej vill tillåta betning, kan av de övriga inhägnas, varvid halva kostnaden faller på ägaren till det sålunda inhägnade området.

Första kammarens utskott framhåller vidare, att bestämmelserna tillkommit på begäran av länsrepresentanter och myndigheter och att desamma kräva deras vidmakthållande. Då betning otvivelaktigt inverkar menligt på skogens

Bihang till riksdagens protokoll 1929. 13 saml. 3 avd. 7 häft. (Nr 7.)

återväxt och inga starka skäl för bestämmelsernas upphävande förebragts, slutar utskottet med att avstyrka motionen.

Vid utskottets utlåtande var fogad en reservation av två av utskottets ledamöter, vilka, under hänvisning till från småbrukarhåll inom länet framkomna klagomål och till svårigheten att låta inhägna en större delägares område, tillstyrkte skrivelse med anhållan om sådan ändring av kungörelsen av den 15 januari 1926, att betesgången för nötkreatur må årligen inträda den 1 juni.

Första kammaren biföll utskottets hemställan och avslag motionen.

Utskottet delar den av första kammarens utskott uttalade uppfattningen, att frågan om skogens återväxt är den viktigare, i jämförelse med vilken frågan om betesrätten måste komma i andra rummet. De möjligheter, som gällande bestämmelser ge åt delägarna i de ifrågavarande skogsmarkerna att utnyttja betet, synas dessutom vara så stora, att några befogade klagomål i allmänhet ej torde behöva förekomma.

Med hänsyn härtill samt till att första kammaren redan avslagit en likalydande motion och frågan således vid denna riksdag redan fallit, får utskottet hemställa,

att motionen II:308 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 april 1929.

På utskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Närvarande: herrar *Källman, Lundquist i Rotebro, Hollertz, Eklund, Johansson i Edsbyn, Lundgren, Skoglund, Andersson i Malmö, Larsson i Göteborg och Selberg.*
